

Helsinki– Tallinna

Kaksoiskaupunkikehityksen
tarkastelua tilastotietojen
valossa

Helsinki

Sisältö

- 4 Johdanto**
- 6 Väestö**
- 12 Talous ja työmarkkinat**
- 18 Asuntomarkkinat ja rakentaminen**
- 22 Kaupunkilaisten kokemukset**
- 24 Matkailu ja liikenne**

Johdanto

Helsingin ja Tallinnan kaupungit solmivat toukokuussa 2018 yhteistyösopimuksen, jonka tavoitteena on tiivistää kaksoiskaupunkikehitystä kaupunkien välillä. Helsinki ja Tallinna sijaitsevat Suomenlahden vastakkaisilla rannoilla vain noin 80 kilometrin etäisyydellä toisistaan. Vain harvat valtioiden pääkaupungit sijaitsevat näin lähellä. EU:n jäsenvaltioiden pääkaupungeista ainoastaan Bratislava ja Wien ovat vielä lähempänä toisiaan. Liikenteellisesti Helsinkiä ja Tallinnaa yhdistävät tiheästi liikennöivät autolautat, ja matka-aika on lyhimmillään noin kaksi tuntia. Paljolti tämän liikenteen ansiosta Helsingin sataman arvioidaan olevan maailman vilkkain matkustajasatama.

EU:n jäsenvaltioiden pääkaupungeista ainoastaan Bratislava ja Wien ovat vielä lähempänä toisiaan.

Kaupunkien läheisyyden ja tiiviiden yhteyksiensä ansiosta Helsinki ja Tallinna muodostavat kokonaisuuden, jota on luontevaa tarkastella kaksoiskaupunkikehityksen näkökulmasta. Kaupunkiseudut muodostavat yhdessä noin 2 miljoonan asukkaan kokonaisuuden, ja yhdessä kaupungeja ympäröivien Uudenmaan ja Põhja-Eestin maakuntien kanssa lähes 2,5 miljoonan asukkaan kokonaisuuden. Helsinki ja Tallinna ovat kasvavia kaupunkiseutuja, ja niiden muodostamasta kokonaisuudesta voi kehittyä yksi pohjoisen Euroopan merkittävistä keskuksista Tukholman ja Pietarin väliin.

Alkuvuodesta FinEst-hankkeessa julkaistun selvityksen mukaan Helsingin ja Tallinnan välille suunniteltu maailman pisin

rautatietunneli lyhentäisi toteutuessaan kaupunkien välisen matkan keston puoleen tuntiin. Tunnelin myötä Helsingillä olisi mahdollisuus liittyä Baltian maat ja Keski-Euroopan tulevaisuudessa yhdistävään nopeaan rautatieverkostoon. Näidenkin kehityskulkujen kautta Helsingin ja Tallinnan asema kaksoiskaupunkina parantaa niiden mahdollisuuksia menestyä osana globaalia kaupunkikilpailua.

Kaksoiskaupunkikehityksessä ei kuitenkaan ole kyse yksinomaan liikenneyhteyksien parantamisesta. Helsingin ja Tallinnan pormestarit ovat sopineet yhteistyölle myös muita painopistealueita ihmisten ja tavaroiden liikkuvuuden edistämisen lisäksi. Näitä ovat liikkuvalle työvoimalle ja muille kaupungissa vieraileville suunnattujen palvelujen kehittäminen, Itämeren tilan parantaminen sekä kaksoiskaupunkibrändin kehittäminen kansainvälistä markkinointia varten. Vahvistamalla meren erottamien naapurikaupunkien nivoutumista yhtenäiseksi toiminnalliseksi alueeksi luodaan aitoa kaksoiskaupunkia. Työskentelyn, vierailun ja opiskelun helpottuminen kaupunkien välillä tukee alueiden talouskehitystä.

Kaupunkien välinen kehittämistyö vaatii hyvää yhteistä tietopohjaa. Helsinki ja Tallinna julkaisivat vuonna 2014 yhteisen tilastokatsauksen, jolla osaltaan rakennettiin tätä perustaa. Nyt julkaistavassa raportissa toisaalta päivitetään vertailutietoa tilastojen eri osa-alueilta ja toisaalta pyritään tarjoamaan lisää ymmärrystä lukujen taakse kätkeytyvistä ilmiöistä. Raporttiin on valittu aihealueita, jotka kertovat kaksoiskaupunkikehityksestä, kuten väestökehitys, talous ja työmarkkinat sekä liikenne ja matkailu. Raportti on laadittu kaupunginkanslian asiantuntijoiden yhteistyönä.

Väestö

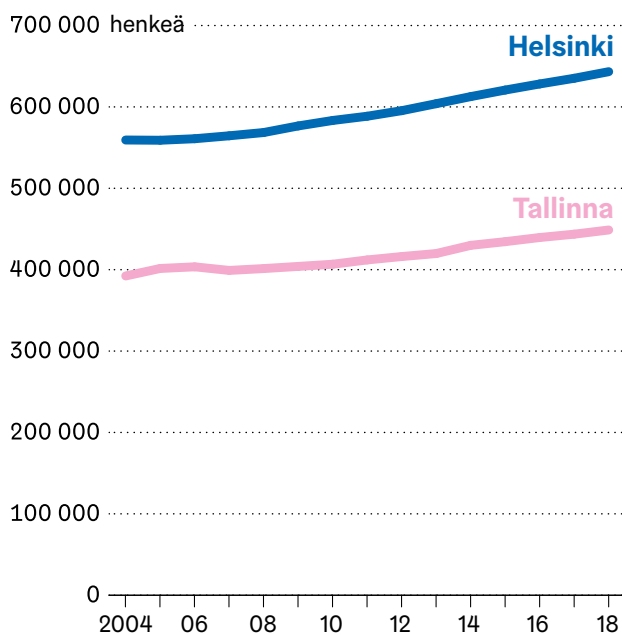
Tässä aluvussa käsitellään Helsingin ja Tallinnan väestön kehitystä viime vuosina. Tarkastelun näkökulmina ovat väestömäärän kehitys, ikä- ja sukupuolirakenne, äidinkieli, perheiden ja asuntokuntien koko sekä odotettavissa oleva elinaika.

Väestörakenteen nykytila ja kehitys

Jos Helsinkiä ja Tallinnaa tarkastellaan kaksoiskaupunkina, ne muodostavat väestömäärältään miljoonakaupungin. Niiden yhteenlaskettu väkiluku on hieman vajaa 1,1 miljoonaa asukasta. Jos mukaan lasketaan ympäröivät kaupunkiseudut, yhteenlaskettu väestömäärä nousee noin kahteen miljoonaan. Helsingissä asui vuoden 2018 alussa 643 272 asukasta, mikä oli noin 12 prosenttia Suomen väestöstä. Tallinnassa asui vuoden 2018 alussa 448 764 asukasta, eli peräti 34 prosenttia Viron väestöstä. Väestötiheydeltään kaupungit ovat varsin lähellä toisiaan. Helsingin väestötiheys on 2 934 asukasta/km². Tallinnan väestötiheys on hieman Helsinkiä alhaisempi, 2 785 asukasta/km².

Sekä Helsingin että Tallinnan väkiluku on kasvanut viimeisten 5–10 vuoden aikana selvästi, joskin kasvu on ollut Helsingissä hieman Tallinnaa nopeampaa (kuvio 1). Helsingin väkiluku kasvoi vuoden 2017 aikana 8 091 asukkaalla eli 1,3 prosentilla. Vuoden 2017 väestönkasvu oli noin 1 100 henkeä enemmän kuin vuonna 2016. Erityisen nopeasti Helsingin väestö kasvoi vuosina 2008–2016, ja vuodesta 2010 väestömäärä on kasvanut lähes 60 000 henkilöllä.

Kuvio 1. Helsingin ja Tallinnan väkiluku vuosina 2004–2018

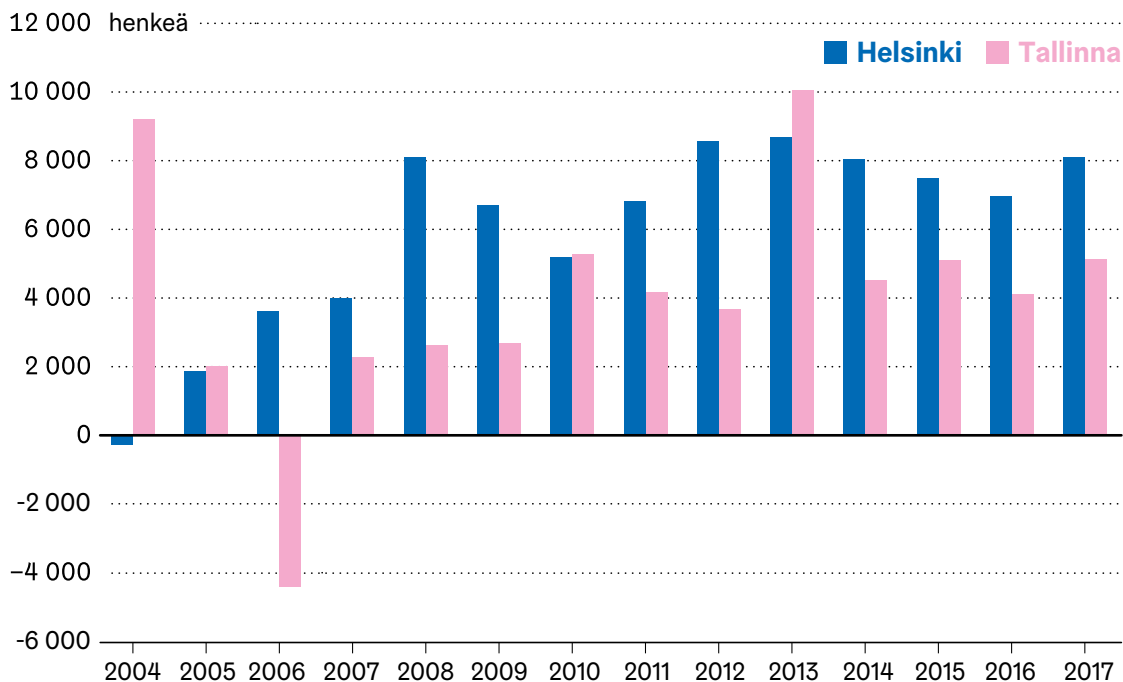

Lähde: Tilastokeskus ja Statistical Yearbook of Tallinn 2018

Tallinnan väestö kasvoi vuoden 2017 aikana 5 141 henkeä, mikä oli 1,2 prosenttia. Vuodesta 2010 väestömäärä on kasvanut 42 055 henkeä.

Väestömuutosten tarkempi tarkastelu osoittaa, että molempien kaupunkien väestömäärän muutoksissa on ollut vuosittaista vaihtelua (kuvio 2). Helsingin väkiluku väheni vuonna 2004, mutta sen jälkeen väkiluku on kasvanut vuosittain, ja kymmenvuotiskaudella 2007–2016 se on kasvanut keskimäärin 7 066 asukkaalla vuodessa.

Kuvio 2. Helsingin ja Tallinnan väkiluvun vuosittainen muutos 2004–2017

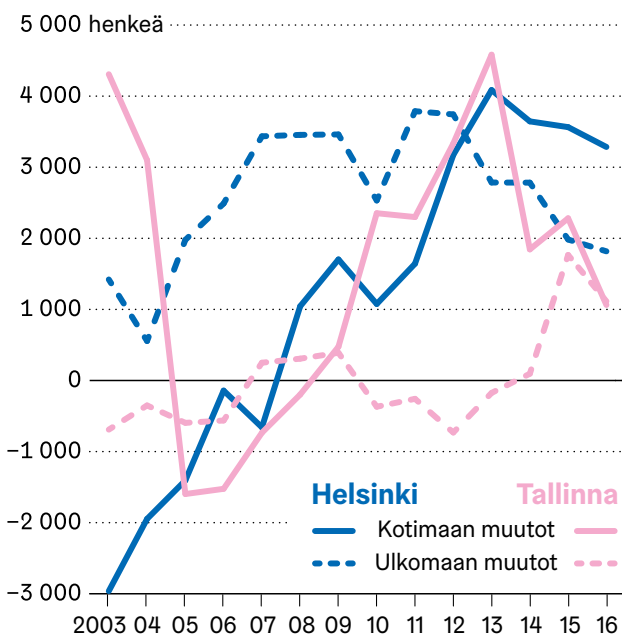
Lähde: Tilastokeskus ja Statistical Yearbook of Tallinn 2018

Tallinnassa väkiluvun vuosittaiset vaihtelut ovat olleet Helsinkiäkin suurempia. Vuonna 2006 Tallinnan väkiluku väheni 4 400 asukkaalla, mutta kääntyi sen jälkeen kasvuun. Väkiluku on kymmenvuotiskaudella 2007–2016 kasvanut keskimäärin 4 453 asukkaalla vuodessa. Korkeimmillaan väkiluvun kasvu oli vuonna 2013, kun Tallinnan väkiluku kasvoi 10 000 asukkaalla. Poikkeuksellisen korkean kasvun taustalla oli kuntalaisten maksuttoman julkisen liikenteen käyttöönotto, mikä lisäsi rekisteröitymistä Tallinnan asukkaiksi. Tämän jälkeen väestön kasvu on ollut keskimäärin 4 700 asukasta vuodessa.

Muuttoliike eli Helsinkiin ja Tallinnaan kohdistuva tulomuutto sekä kaupungeista poistuva lähtömuutto vaikuttavat syntyvyyden ja kuolleisuuden ohella olennaisesti kaupunkien väestönkasvuun. Helsingin väestönkasvu on perustunut erityisesti ulkomaiseen muuttovoittoon sekä Uudenmaan maakunnan ulkopuolelta tulleeseen muuttovoittoon. Viime vuosina Helsingin väkilukua on kasvattanut myös Helsingille ominaisen naapurikuntiin ja Helsingin seudun kehyskuntiin suuntautuneen muuttotappion hiipuminen. Helsingissä kotimainen nettomuutto kääntyi positiiviseksi vuonna 2008, ollen suurimmillaan vuonna 2013. Ulkomainen nettomuutto on ollut positiivinen jo pitkään ja sen merkitys väestönkasvulle on ollut

suuri (kuvio 3). Viime vuosina se on kuitenkin kääntynyt laskuun ja vuonna 2016 nettomuuttoa oli 1 800 henkeä, kun vuonna 2011 ulkomaiset muutot kasvattivat väkilukua 3 788 hengellä.

Kuvio 3. Helsingin ja Tallinnan nettomuutto 2003–2016

Lähde: Tilastokeskus ja Statistical Yearbook of Tallinn 2018

Tallinnan väkilukuun on vaikuttanut 2000-luvulla etenkin kotimainen muuttovoitto.

1980-luvulla syntyneiden muuttoliike Tallinnaan on kasvat-
tanut väkilukua, mutta koska
nuoremmat ikäryhmät ovat
pienempiä, niiden kotimainen
muutto ei kasvata enää Tallin-
nan väkilukua samalla tavalla.
Myös korkeasti koulutettujen
lähtömuutto Tallinnan ympärys-
kuntiin on hillinnyt väestönkas-
vua. Vuonna 2016 kotimainen
ja ulkomainen nettomuutto oli
Tallinnassa saman suuruista
(kuvio 3).

Tallinnan väkilukuun on vaikuttanut 2000-luvulla etenkin kotimainen muuttovoitto.

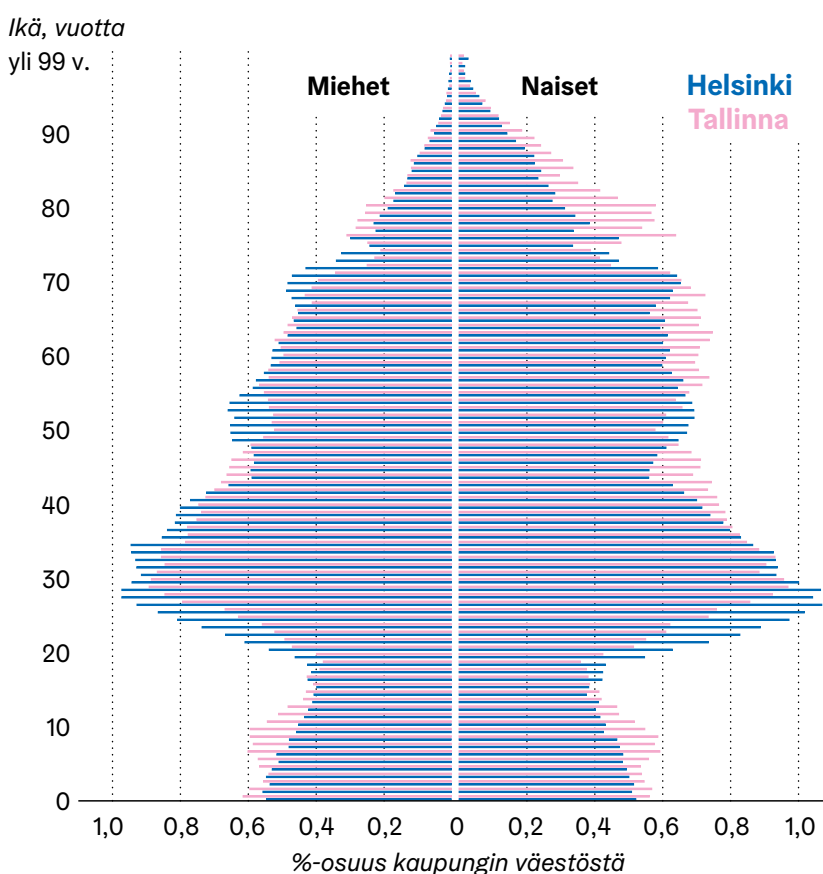
Ulkomaisella muutolla ei ole ollut Tallinnassa niin suurta merkitystä väestön määrän kasvuun kuin Helsingissä, mutta vuodesta 2014 lähtien sen merkitys on kasvanut. Vuonna 2016 kotimaista muuttovoittoa kertyi Tallinnassa 1 062 henkeä ja ulkomainen nettomuutto oli 1 114 henkeä, kun vuonna 2013 ulkomainen muutto toi vielä muuttotappiota. Tallinna saa kotimaista muuttovoittoa erityisesti Ida-Virumaan maakunnasta, vuonna 2016 noin 1 000 henkeä. Samaan aikaan muuttotappiota kertyy Harjumaan maakuntaan eli Tallinnan ympäryskuntiin, jonne muuttotappiota kertyi vuonna 2016 lähes 2 000 henkeä.

Väestön ikärakenne

Lasten osuus koko väestöstä on suurempi Tallinnassa kuin Helsingissä. Sen sijaan nuorten aikuisten ikäluokat ovat Helsingissä suhteellisesti Tallinnaa suuremmat. Iäkkäiden – 75 vuotta täyttäneiden – osuus puolestaan on suurempi Tallinnassa erityisesti naisten osalta (kuvio 4).

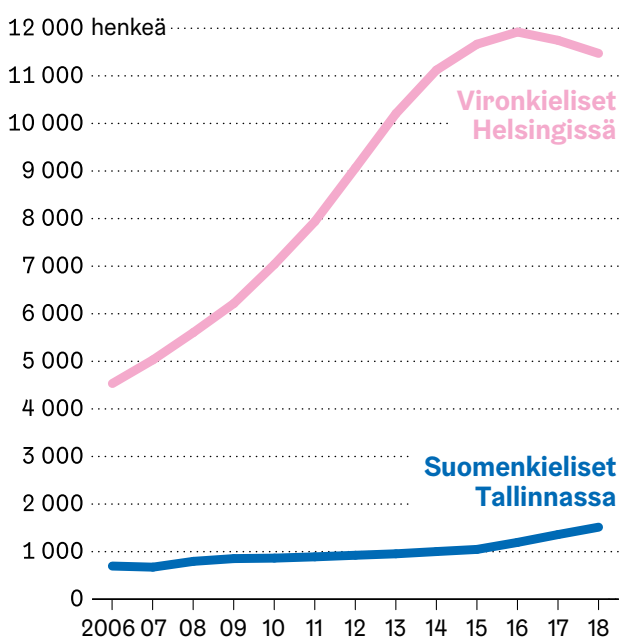
Kaiken kaikkiaan molemmissa kaupungeissa on naisia enemmän kuin miehiä. Kun vuodenvaihteessa 2016/2017 Helsingissä oli tuhatta miestä kohden 1 110 naista, oli sama suhdeluku Tallinnassa 1 227.

Kuvio 4. Helsingin ja Tallinnan ikäpyramidi 1.1.2017

Lähde: Tilastokeskus ja Eesti Statistika

Kuvio 5. Vironkieliset Helsingissä ja suomenkieliset Tallinnassa vuosina 2006–2018

Lähde: Tilastokeskus ja Statistical Yearbook of Tallinn 2018

Väestön äidinkieli

Helsinki ja Tallinna eroavat väestörakenteeltaan äidinkielen osalta huomattavasti toisistaan. Tallinnassa venäjän kieli on vähemmistökielenä kokoluokaltaan paljon suurempi kuin ruotsin kieli Helsingissä. Sen sijaan vieraita kieliä äidinkielenään puhuvien osuus on Helsingissä selvästi suurempi kuin Tallinnassa. Jos taas verrataan Helsingissä asuvia vironkielisiä ja Tallinnassa asuvia suomenkielisiä kieliryhminä, ensin mainittujen määrä ja myös osuus kaupungin väestöstä on paljon merkittävämpi (kuvio 5). Helsingissä

asui muita kuin kotimaisia kieliä äidinkielenään puhuvia vuoden 2018 alussa kaikkiaan 98 269 (15,3 % Helsingin asukkaista). Yleisin vieras kieli oli venäjä (18 163 asukasta) ja toiseksi yleisin vieras kieli oli viro (11 472 asukasta). Vironkielisten määrä on kasvanut koko 2000-luvun ajan, mutta aivan viime vuosina kasvu on hidastunut ja kääntynyt jopa hienoiseen laskuun. Seuraavaksi yleisimmät kielet ovat somali (10 225 asukasta), arabia (6 783 asukasta) ja englantia (6 431 asukasta). Yli puolet Helsingin muun kielisistä asukkaista puhui näitä viittä kieltä.

Tallinnan asukkaista kaikkiaan 96 % puhui vuoden 2018 alussa äidinkielenään joko viroa tai venäjää (yhteensä 430 695 asukasta). Muun kielisiä asukkaita Tallinnassa asui yhteensä 18 069. Muun kielisillä yleisin kieli oli ukraina (5 414), valkovenäjä (1 627) ja suomi (1 514). Suomea äidinkielenään puhuvien määrä on kaksinkertaistunut 10 vuoden aikana.

Asutokunnat

Helsingin ja Tallinnan asutokuntarakenteet poikkeavat toisistaan. Helsingissä yhden hengen asutokuntien osuus on selvästi Tallinnaa suurempi, kun taas Tallinnassa asutokuntien keskikoko on Helsinkiä suurempi ja etenkin yli neljän hengen asutokuntien osuus on Helsinkiä isompi.

Helsingissä oli vuonna 2017 yhteensä 325 319 asutokuntaa. Näistä lähes puolet (48,1 prosenttia) oli yhden hengen asutokuntia. Yhden ja kahden hengen asutokuntien osuus kaikista asutokunnista oli 79,1 prosenttia.

Taulukko 1. Asutokuntarakenne Helsingissä ja Tallinnassa 2017

	Asutokunnat	1 hengen asutokunnat		Pienet asutokunnat		Isot asutokunnat	
		Lkm	Osuus, %	Lkm	Osuus, %	Lkm	Osuus, %
	Yhteensä						
Helsinki	325 319	156 554	48,1	257 225	79,1	33 097	10,2
Tallinna	193 854	74 363	38,4	128 452	66,3	32 970	17,0

Lähde: Tilastokeskus ja Statistical Yearbook of Tallinn 2018

Vähintään neljän hengen asuntokuntien osuus oli vain 10,2 prosenttia. Helsingissä asuntokuntien keskokoko oli 1,9.

Tallinnassa asuntokuntia oli vuonna 2016 yhteensä 193 854. Yhden hengen asuntokuntien osuus oli 38,4 prosenttia. Yksinasuminen on hieman yleistynyt Tallinnassa viime vuosina. Yhden ja kahden hengen asuntokuntien osuus oli 66,3 prosenttia ja vähintään neljän hengen asuntokuntien osuus 17,0 prosenttia. Tallinnassa asuntokuntien keskokoko oli 2,2.

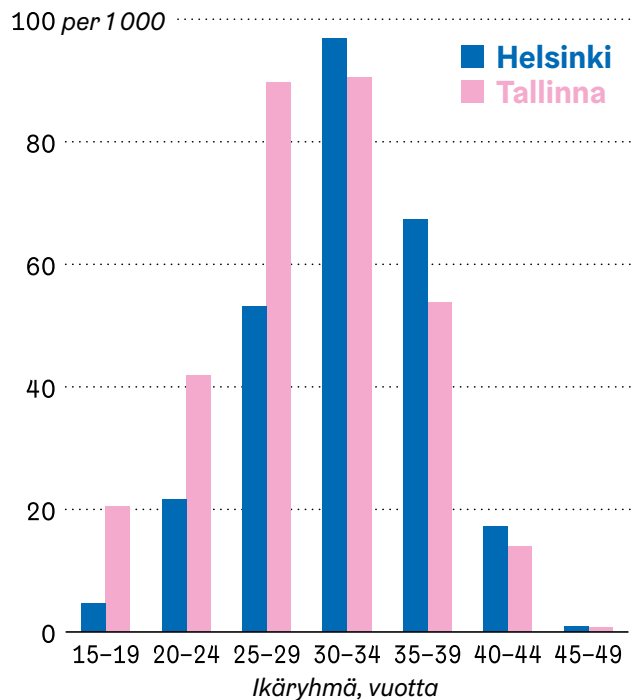
Perheeseen kehitys

Muuttoliikkeen ohella väestömuutoksiin ja asuntokuntien rakenteeseen vaikuttavat pitkällä aikavälillä myös syntyvyys ja kuolleisuus. Erityisesti syntyvyydellä on oma vaikutuksensa kaupunkien dynamiikkaan ja kehitykseen.

Syntyvyyden muutoksia voidaan tarkastella hedelmällisyysluvulla, joka kuvaa lapsiluvun odotetta eli sitä lapsimäärää, jonka naiset keskimäärin saivat elinaikanaan, mikäli he synnyttäisivät yhtä usein kuin saman ikäiset naiset arviota tehtäessä. Vuonna 2015 kokonaishedelmällisyysluku oli Helsingissä 1,3 ja Tallinnassa 1,5 lasta. Molemmilla kaupungeissa luku oli koko maan lukua pienempi, mutta Virossa tämä ero oli pienempi kuin Suomessa. Tallinnan hieman korkeampi kokonaishedelmällisyysluku muodostuu pitkälti siitä, että hedelmällisyys on nuoremmilla ikäryhmissä suurempaa kuin Helsingissä (kuvio 6). Esimerkiksi 20–24-vuotiaiden ikäryhmässä noin 40 tallinnalaista naista 1 000 kohti saa lapsen, kun Helsingissä vastaava luku on vain hieman yli 20 tuhannesta.

Perheeseen pienenemisen taustalla on monia tekijöitä. Niin taantuma ja työn epävarmuus kuin työn ja perheen yhteensovittamisen ongelmat voivat aiheuttaa lastenhankinnan siirtämistä myöhempään ikään. Nämä tekijät voivat korostua kaupunkiympäristössä. Myös kulttuuriset tekijät voivat vaikuttaa lastenhankinnan lykkäämiseen, mikä tosin näyttäisi siis olevan Helsingissä Tallinnaa yleisempää. Lisäksi molemmissa kaupungeissa edellä todettu rakenteellinen tekijä eli naisenemmyys voi vaikeuttaa sopivan kumppanin löytämistä, mikä on usein mainittu seikka lapsettomuuden taustalla.

Kuvio 6. Ikäryhmittäiset hedelmällisyysluvut Helsingissä ja Tallinnassa vuonna 2015

Lähde: Tilastokeskus ja Estonian Medical Birth Registry

Elinajanodote

Väestön hyvinvointia ja terveyttä voidaan kuvata elinajanodotteella, joka tarkoittaa vuosien määrää, jonka tietyn ikäinen henkilö eläisi, mikäli kuolleisuus pysyisi ennallaan. Elinajanodote on Helsingissä hieman lyhyempi kuin Suomessa keskimäärin. Tallinnassa miesten ja naisten elinajanodote on jopa useamman vuoden lyhyempi kuin virolaisilla keskimäärin.

Elinajanodote on kuitenkin noussut niin Helsingissä kuin Tallinnassakin. Tuoreimpien tietojen mukaan vastasyntyneen elinajanodote on miehillä Helsingissä 78,2 vuotta ja Tallinnassa 69,9 vuotta. Naisten osalta vastaavat luvut ovat 83,8 vuotta Helsingissä ja 80,2 vuotta Tallinnassa. Ero miesten ja naisten elinajanodotteessa on suuri Helsingissäkin (5,6 vuotta), mutta sukupuolten ero elinajanodotteessa Tallinnassa (10,3 vuotta) on yksi maailman suurimpia.

Talous ja työmarkkinat

Tässä aluvussa käsitellään Helsingin ja Tallinnan talous- ja työmarkkina-kehitystä. Erityisesti vertaillaan kaupunkien bruttokansantuotetta ja sen arvonlisäystä, yritysten määriä, työpaikkarakennetta sekä työttömyystilannetta.

Bruttokansantuote

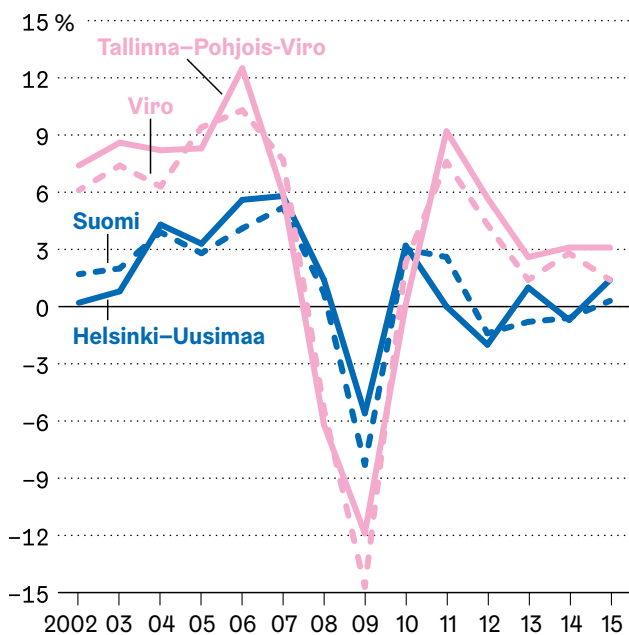
Tallinnan ja Viron bruttokansantuotteen (BKT) arvo on viimeisen kymmenen vuoden aikana heilahdellut voimakkaasti globaalin talouden myötä. Myös Suomessa ja Uudellamaalla muutokset ovat olleet suuria, mutta maltillisempia kuin Virossa (kuvio 7). Virossa bruttokansantuotteen kasvu on kuitenkin pysynyt positiivisena koko 2010-luvun, kun taas Suomen bruttokansantuotteen kasvu pysyi negatiivisena vuoteen 2016 saakka.

Tallinnan ja sitä ympäröivän Harjun maakunnan osuus Viron bruttokansantuotteesta on merkittävämpi kuin Uudenmaan osuus koko Suomen bruttokansantuotteesta. Molemmilla pääkaupunkiseuduilla on kuitenkin hyvin keskei-

nen rooli maansa talouden vetureina. Tallinnan bruttokansantuote vastasi 53,3 prosenttia koko Viron bruttokansantuotteesta vuonna 2016. Osuus on noussut tasaisesti 2000-luvun aikana. Harjumaan maakunnan osuus koko Viron bruttokansantuotteesta oli 64,0 prosenttia. Uudenmaan maakunnan bruttokansantuote vastasi 39,0 prosenttia Suomen bruttokansantuotteesta vuonna 2016.

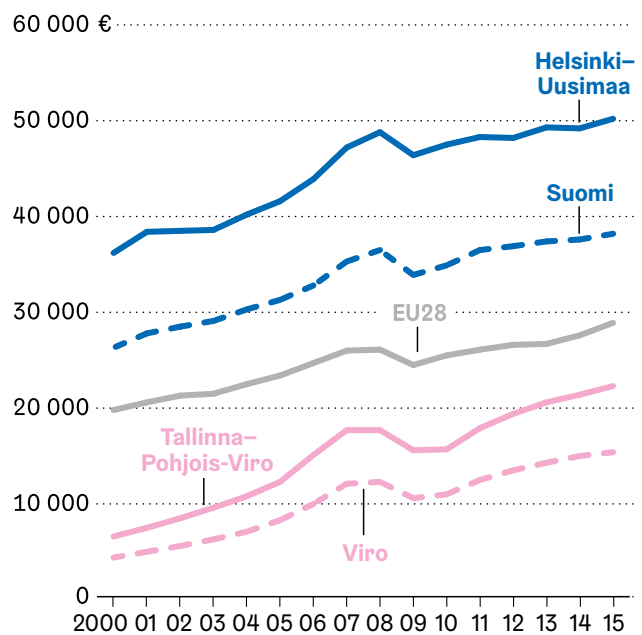
Bruttokansantuotteen muutoksia voidaan tarkastella myös asukasmäärään suhteutettuna, jolloin voidaan tarkastella alueen taloudellista kehittyneisyyttä. Asukasta kohden laskettu bruttokansantuote on Tallinnassa 165 prosenttia Viron keskiarvosta, mutta osuus on pienentynyt 2000-luvulla muun Viron vaurastuessa. Asukasta kohden laskettu bruttokansantuote on kuitenkin kasvanut joka vuosi 2010-luvulla sekä koko maassa että Pohjois-Viron alueella. Kasvusta huolimatta Viron bruttokansantuote asukasta kohden oli vuonna 2015 edelleen selvästi EU-keskiarvoa matalampi (15 400 euroa vrt. 28 900 euroa), kuten myös Pohjois-Viron NUTS2-tilastoalueella (22 300 euroa) (kuvio 8). Sekä Uudellamaalla (50 200 euroa) että koko Suomessa (38 200 euroa) asukasta kohden laskettu bruttokansantuote oli sen sijaan selvästi EU-keskiarvoa suurempi.

Kuvio 7. Bruttokansantuotteen kasvu vuosina 2002–2015 Suomessa ja Virossa

Lähde: Eurostat

Kuvio 8. Asukasta kohden laskettu bruttokansantuote Suomessa ja Virossa sekä Euroopan unionin (EU28) keskiarvo

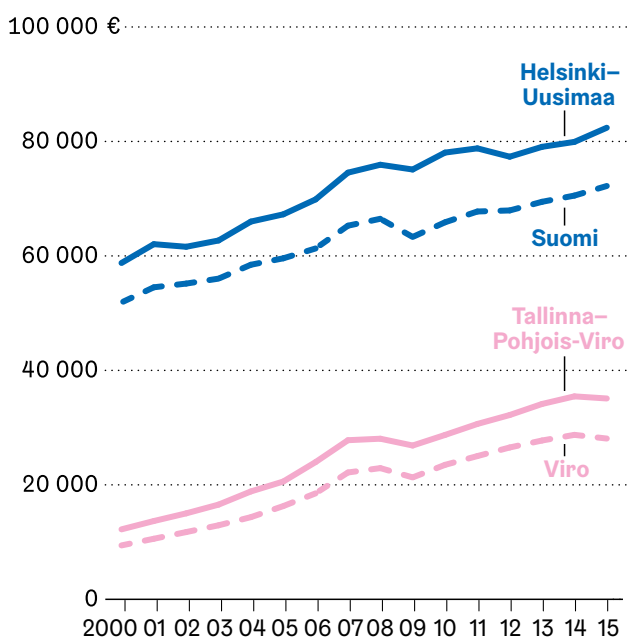
Lähde: Eurostat

Uudenmaan bruttokansantuote asukasta kohden oli 132,6 prosenttia Suomen keskiarvosta. Uudenmaan nopea väestönkasvu on laskenut suhdelukua edellisvuosista.

Arvonlisäys

Kansantuotteen arvonlisäys (GVA, gross value added) on väliaine-eristä puhdistettu tuotannon arvo. Kyse on siis siitä arvosta, jonka tuotantoyksiköt kuten tehtaot tai maatilat tuottavat taloudelle, kun siitä on vähennetty tuotannossa tarvittavat ostot ja palvelut. Henkeä kohti lasketuna bruttokansantuotteen arvonlisäys on karkea tuottavuuden ja tulotason mittari. Luku oli Uudellamaalla yli 82 000 euroa jokaista työssäkäyvää kohti vuonna 2015 ja Pohjois-Virossa 35 000 euroa (kuvio 9). Vuosina 2000–2015 arvonlisäys on kasvanut Pohjois-Virossa 187 prosenttia ja Uudellamaallakin 40 prosenttia.

Kuvio 9. Kansantuotteen arvonlisäys (GVA) työssäkäyvää kohti 2000–2015

Lähde: Eurostat

Yritykset

Tallinnassa oli Eurostatin tietojen mukaan enemmän yrityksiä kuin Helsingissä: 55 900 verrattuna 50 800 vuonna 2016. Tallinnassa sijaitsi 42 prosenttia Viron yrityksistä ja Helsingissä 13 prosenttia Suomen yrityksistä. Syitä Tallinnan asemalle suurempana yrityskeskittymänä voivat olla esimerkiksi kevyempi yrityksen perustamisbyrokratia, matalammasta sosiaaliturvasta

johtuva yrittäjyysaktiivisuus sekä Viron uusi e-kansalaisuus, joka edesauttaa yritysten perustamista. Helsingin seudulla yrityksille tarjoavat houkuttelevia sijaintipaikkoja myös esimerkiksi Espoo ja Vantaa, joiden kaltaisia suuria kaupunkia Tallinnan seudulla ei pääkaupungin ohella ole. Koko pääkaupunkiseudulla yrityksiä oli yhteensä 71 800.

Uudellamaalla on suhteellisesti hieman enemmän kasvuyrityksiä kuin Pohjois-Virossa, jos kasvuyritys määritellään henkilöstön kasvun kautta (vähintään 10 % kasvu vuodessa). Uudellamaalla kasvuyritysten osuus yrityksistä, joissa oli vähintään kymmenen työntekijää, oli 11 prosenttia ja Pohjois-Virossa kahdeksan prosenttia. Kasvuyritysten absoluuttinen määrä oli Uudellamaalla 121 500 ja Pohjois-Virossa 56 500.

Työpaikkarakenne

Helsingissä sijaitsee noin 17 prosenttia koko maan työpaikoista (2016), mutta Tallinnaan on keskittynyt huomattavan suuri osa Viron työpaikoista, 41 prosenttia.

Tallinnan alueen (Põhja-Eesti) työpaikkarakenne poikkeaa Uudenmaan vastaavasta. Põhja-Eestissä on suhteellisesti enemmän teollisuuden (18 %/10 %) ja rakentamisen (8 %/5 %) työpaikkoja verrattuna Uuteenmaahaan. Tallinnan alueella (Põhja-Eestin alueella) kaupan, ravitsemuksen ja matkailun alan työpaikkojen osuus on 27 prosenttia, kun taas Helsingissä se on 24 prosenttia.

Julkinen hallinto ja hyvinvointipalvelut korostuvat puolestaan Uudenmaan työpaikkarakenteessa: 25 prosenttia työpaikoista. Põhja-Eestissä vastaava luku on 20 prosenttia. Luvut lähentyvät toisiaan jatkossa, sillä viimeisen 15 vuoden aikana osuus on vähentynyt Uudellamaalla ja Tallinnan alueella puolestaan kasvanut. Molemmilla kaupunkialueilla osuus on pienempi verrattuna koko maan lukuihin.

Markkinapalvelujen osuus on Helsingissä korkeampi kuin Tallinnassa (20 %/14 %). Markkinapalveluihin sisältyvät muun muassa informaatio ja viestintä, rahoitusala, hallinnon tukipalveluita sekä kuljetus ja varastointi. Uudellamaalla niiden osuus on kasvanut tasaisesti koko 2000-luvun, kun taas Tallinnan alueella osuus on vähentynyt viime vuosina.

Taulukko 2. Seudullisen työpaikkarakenteen vertailua (2015), prosenttia

	Uusimaa	Põhja-Eesti
Teollisuus	10,1	17,7
Rakentaminen	7,2	8,0
Kauppa, ravitsemus ja matkailu	23,6	27,4
Julkinen hallinto ja hyvinvointipalvelut	25,2	19,6
Markkinapalvelut	19,9	14,1
Muu tai tuntematon	14,0	13,2

Lähde: Eurostat

Työllisyyskehitys

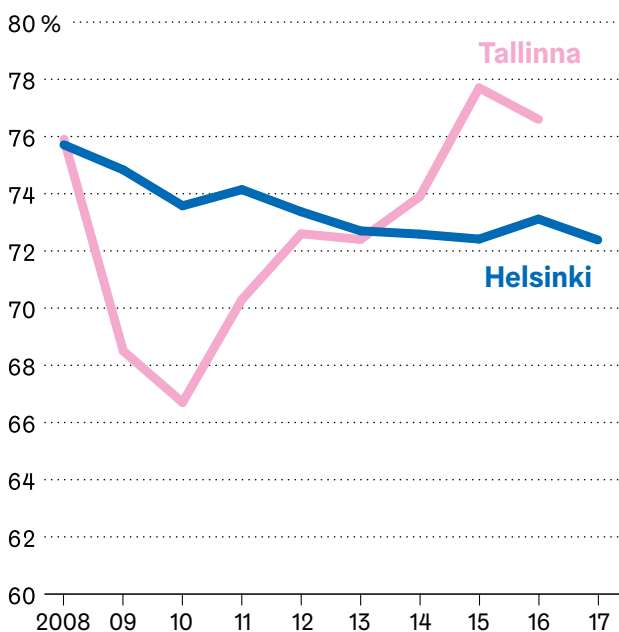
Helsingin työvoimaan kuului 352 300 henkilöä vuonna 2016. Helsingin osuus koko maan työvoimasta oli 13 prosenttia ja Helsingin seudun 29 prosenttia. Tallinnassa työvoimaan kuului 241 900 henkilöä vuonna 2016 ja Tallinnan osuus koko Viron työvoimasta oli 35 prosenttia. Harjun maakunnassa asuu 47 prosenttia koko Viron työvoimasta.

Nousukauden loppusuoralla vuonna 2008 Helsingin ja Tallinnan työllisyysasteet olivat samalla tasolla (kuvio 10). Globaalin taantumun seurauksena työllisyysaste notkahti Virossa ja Tallinnassa parissa vuodessa rajusti. Tallinnassa

työllisyys kääntyi kuitenkin nopeasti uudelleen hyvään kasvuun, jota on jatkunut vuoteen 2015 saakka. Helsingissä taantumun vaikutukset työmarkkinoihin ovat olleet maltillisempia kuin Tallinnassa, mutta pitkäkestoisempia.

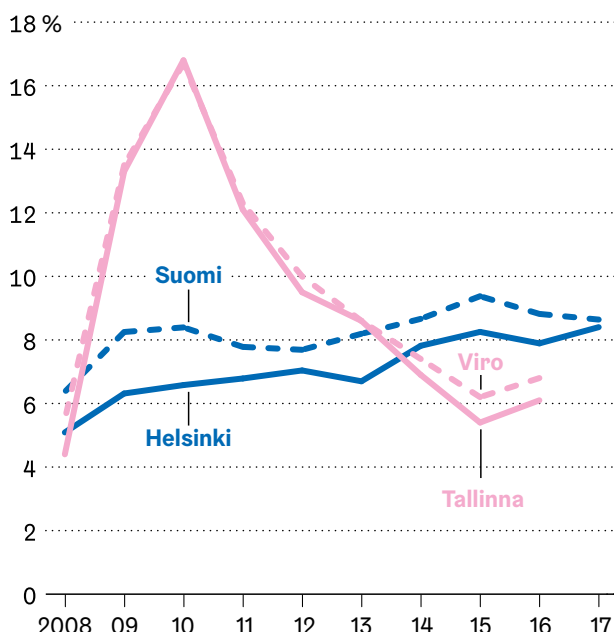
Tallinnassa työllisyysaste ylitti vuoden 2008 tason vuonna 2015. Helsingissä työllisyysaste oli edelleen vuonna 2017 matalampi kuin vuonna 2008. 15–64-vuotiaiden työllisyysaste oli Tallinnassa 76,6 prosenttia ja Helsingissä 73,1 prosenttia vuonna 2016. Osin vilkkaan väestön kasvun myötä työllisten määrät ovat kasvaneet sekä Helsingissä että Tallinnassa viidellä prosentilla vuodesta 2008 vuoteen 2016.

Kuvio 10. Työllisyysasteet (15–64-vuotiaat) Helsingissä ja Tallinnassa vuosina 2008–2017

Lähde: Suomen ja Viron Tilastokeskukset, Labour Force Survey (EU harmonisoitu)

Kuvio 11. Työttömyysasteet Helsingissä, Suomessa, Tallinnassa ja Virossa vuosina 2008–2017

Lähde: Suomen ja Viron Tilastokeskukset, Labour Force Survey (EU harmonisoitu)

Työttömyysaste

Vuonna 2008, ennen viimeistä taantumaa, työttömyysasteet olivat kutakuinkin yhtä matalalla tasolla lahden molemmin puolin, Helsingissä viiden prosentin ja Tallinnassa neljän prosentin tuntumassa (kuvio 11). Parin vuoden sisällä Tallinnan työttömyysaste kohosi rajusti ollen vuonna 2010 lähes 17 prosenttia. Helsingissä työttömyysaste oli tuolloin noussut 8 prosentin yläpuolelle.

2010-luvulla Viron talouskasvu koheni nopeasti ja samalla työllisyystilanne elpyi. Myös työttömyysaste laski vuoteen 2015 saakka reippaasti. Vuonna 2016 työttömien osuus työvoimasta oli Tallinnassa 6,5 prosenttia. Helsingissä kehitys on ollut hyvin toisen näköistä – taantumien pitkittyminen on näkynyt työttömyysasteen maltillisena mutta pitkäkestoisena kasvuna. Vuonna 2016 Helsingin työttömyysaste oli 7,9 prosenttia. Merkkejä paremmasta on kuitenkin nähtävissä. Työttömien määrä lähti Helsingissä laskuun vuonna 2016 työ- ja elinkeinoministeriön työnvälitystilaston tietojen mukaan. Tämä ei kuitenkaan näy Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen tiedoissa vielä vuonna 2017, koska piilotyöttömien määrä on samalla noussut. Parantuneen työmarkkinatilanteen vuoksi työvoiman ulkopuolelta on tullut lisää työnhakijoita, jotka aluksi tilastoituvat työttömiksi.

Virolaistaustainen työvoima Suomessa

Virosta käydään paljon töissä Suomessa. Syitä ovat olleet muun muassa Suomen parempi taloustilanne ja suurempi työvoiman kysyntä. Vironkielis-

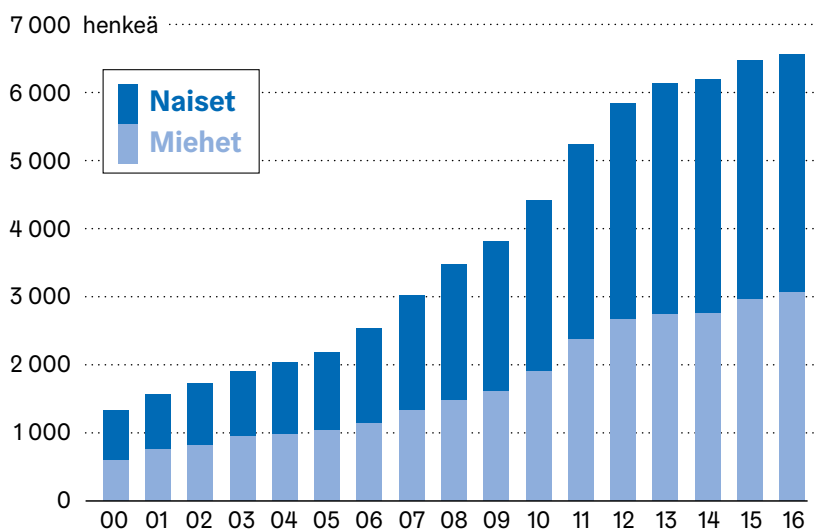
ten on ollut helppo sopeutua Suomen työmarkkinoille kielen ja kulttuurin osalta. Myös korkeampi palkkataso on ollut houkutteleva tekijä. Kuukausittainen keskipalkka oli Tallinnassa 1 299 euroa ja Harjun maakunnassa 1 271 euroa vuonna 2016. Helsingin keskipalkka, kun katsotaan Helsingissä sijaitsevien toimipaikkojen kokonaisansioiden keskiarvoa, oli vuonna 2016 kokoaikaisilla palkansaajilla 3 842 euroa/kk. Tosin Tallinnan palkkataso on kohonnut viime vuosina vauhdilla: vuodesta 2007 yli 50 prosentilla.

Pendelöinti Tallinnasta Helsinkiin on yleistä ja moni viettää työviikot Suomessa ja palaa kotiinsa Viroon vapaa-ajaksi. Osa työskentelee osa-aikaisesti molemmissa maissa, esimerkiksi lääkärin ammatissa. Rajat säännöllisesti ylittävien työllisten määrästä ei ole tarkkoja tilastotietoja, arviot liikkuvat 20 000 ja 40 000 välillä.

Sen sijaan vakituisesti Helsinkiin muuttaneesta virolaistaustaisesta työvoimasta on rekisteripohjainen tilastotieto

(kuvio 12). Virolaistaustaisten määrä Helsingin työvoimassa on kasvanut voimakkaasti 2000-luvulta alkaen. Virolaistaustaisia työskentelee Helsingissä eniten rakennus- ja palvelualoilla. Kasvu oli erityisen vauhdikasta vuosina 2006–2012. Vuodesta 2013 alkaen kasvu on kuitenkin hiipunut selkeästi ja lähes pysähtynyt (vrt. kuvio 5). Juuri samaan aikaan työllisyys lähti kovaan kasvuun Tallinnassa. Tämä kehityskulku vastaa Viron sosiaaliministeriön vuonna 2013 esittämää ennustusta, jonka mukaan virolaisten – erityisesti korkeasti koulutettujen – muuttolukkuus Suomeen tulisi alenemaan. Syitä tähän ovat muun muassa nuorten ikäluokien määrän pienentyminen Virossa sekä Viron ja erityisesti Tallinnan voimakas talouskasvu ja paikallinen työvoiman kysyntä. Tutkimusten mukaan muuttolukkuutta voivat laskea myös henkilökohtaiset syyt, jotka liittyvät perhe-elämään, omiin kotitaloihin ja sukulaisten lähellä asumiseen (Migration potential survey 2013).

Kuvio 12. Helsingin virolaistaustaiset työlliset vuosina 2000–2016

Lähde: Tilastokeskus, työssäkäyntitilasto

Asuntomarkkinat ja rakentaminen

Asuntojen hintataso sekä asuin- ja toimitilarakentamisen volyymi kertovat kaupungin kasvudynamiikasta ja houkuttelevuudesta. Tässä alaluvussa tarkastellaan asunto- ja toimitilarakentamisen määrää ja rakennetta sekä asuntojen hintakehitystä Helsingissä ja Tallinnassa.

Asuntotuotanto

Sekä Helsingin että Tallinnan asuinrakentaminen on ollut viime vuodet vahvassa kasvussa. Molemmilla alueilla talouskasvu on edesauttanut rakentamisen sektoria ja asuntojen tuotanto sekä kysyntä on ollut vahvaa. Helsinki on ollut selvästi edellä Tallinnaa niin myönnettyjen rakennuslupien, aloitettujen rakennustöiden kuin valmistuneiden asuntojen osalta vuoden 2014 jälkeen (kuvio 13).

Myönnettyjen rakennuslupien määrät lisääntyivät erityisen paljon molemmissa kaupungeissa vuonna 2017 edellisvuoteen verrattuna. Helsingissä vuonna 2017 myönnettyjä rakennuslupia oli edelleen Tallinnaa enemmän (7 744), mutta myös Tallinnassa kasvu oli voimakasta ja saavutti lähes Helsingin edellisvuosien tason (4 005).

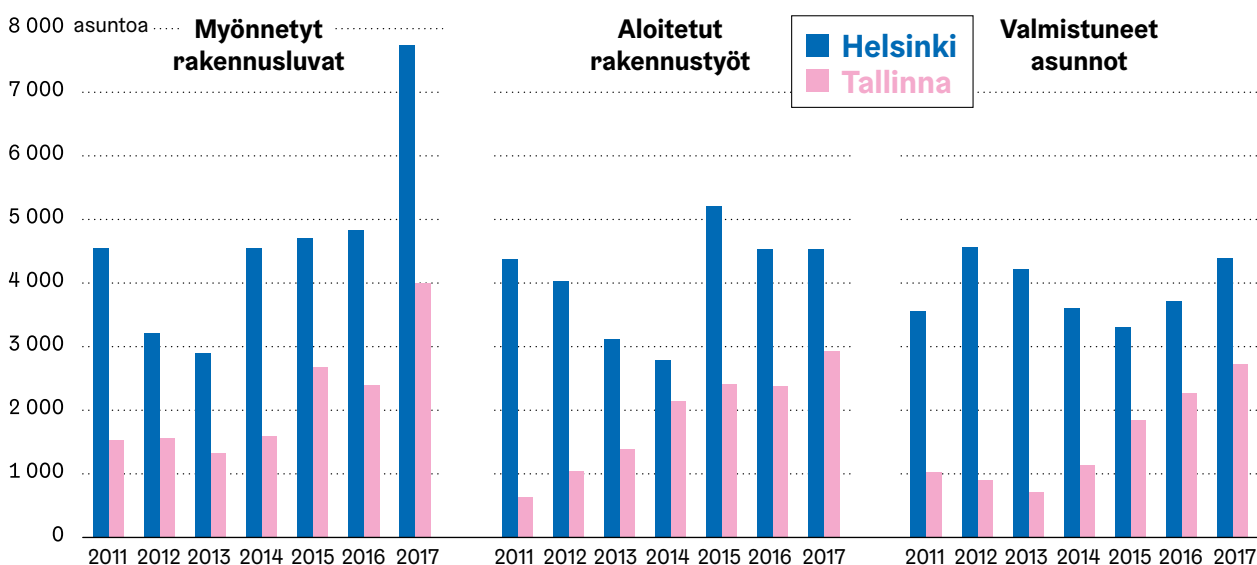
Aloitettujen asuinrakennustöiden osalta Tallinna ja Helsinki olivat lähes samalla tasolla vuonna 2014, mutta sittemmin Helsingissä on saatu vuo-

sittain liikkeelle huomattavasti suurempi määrä asuinrakentamista. Helsingissä aloitettiin 4 538 asunnon rakentaminen vuonna 2017, ja erityisesti omistusasuntojen rakentamisen aloitukset ovat myönteisen suhdanteen myötä toteutuneet vilkkaasti. Tallinnassa vuonna 2017 asuinrakentamisen uudistuotannon aloituksia oli 2 926.

Vuoden 2013 jälkeen erot valmistuneiden asuntojen lukumäärissä ovat kaupunkien välillä taasoittuneet, sillä Tallinnan asuntotuotanto on ollut Helsinkiä voimakkaammassa kasvussa. Valmistuneiden asuntojen määrissä Tallinnan taso on kuitenkin Helsingin tasoa alhaisempi. Helsingissä valmistui vuonna 2017 yli 4 396 asuntoa kun Tallinnassa valmistuneita asuntoja oli reilu 2 732.

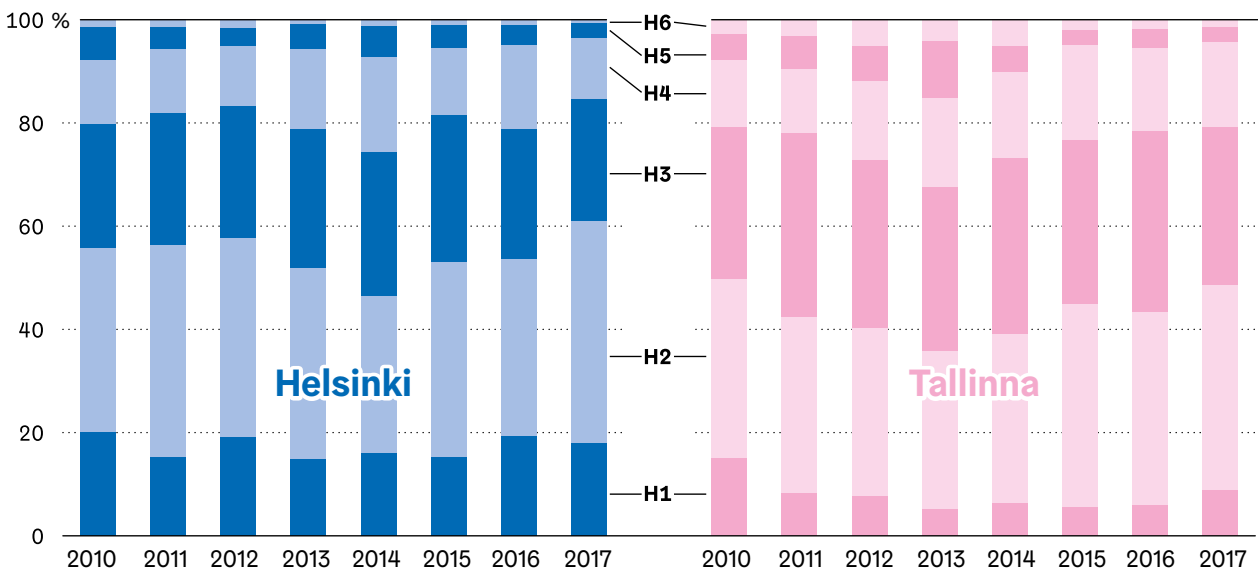
Helsingin asuntotuotannossa korostuu erityisesti pienten asuntojen rakentaminen. Hallitsevin asuntotyyppi ovat kaksiot, joiden osuus on kasvanut vuoteen 2017 mennessä noin 43 prosenttiin. Samaan aikaan kaikkien yli kolme huonetta käsittävien asuntojen osuus on tipunut 20 prosentista noin 15 prosenttiin (kuvio 14). Tallinnassa puolestaan kahden ja kolmen huoneen asuntojen osuus on ollut valmistuneessa uudistuotannossa suuri. Kaksioita valmistui vuonna 2017 lähes 40 prosenttia ja kolmioita noin 30 prosenttia kaikista huoneistotyypeistä. Kaksioiden osuus on kuitenkin kasvanut vuosien 2010–2017 välillä Tallinnassakin viitisen prosenttiyksikköä. Isompia, yli kolmen huoneen asuntoja on Tallinnassa rakennettu koko 2010-luvun ajan noin 20 prosenttia uudistuotannosta.

Kuvio 13. Asuntojen uudistuotanto Helsingissä ja Tallinnassa vuosina 2011–2017, asuntojen määrä

Lähde: Helsingin kaupunginkanslia ja Eesti Statistika

Kuvio 14. Eri huoneistotyyppien osuus uudistuotantona valmistuneista asunnoista Helsingissä ja Tallinnassa vuosina 2010–2017

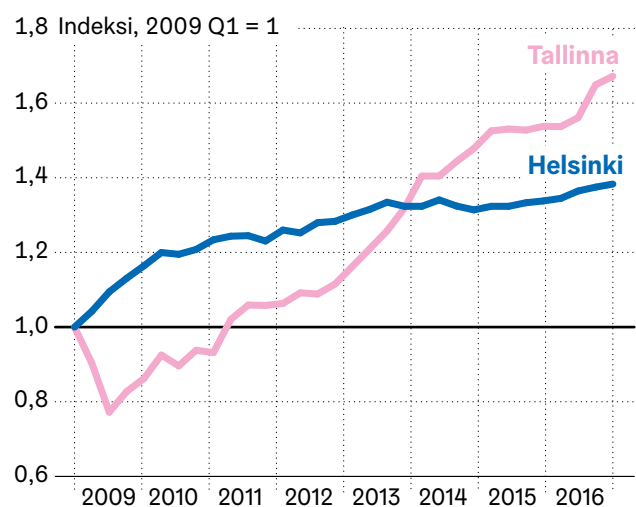
Lähde: Helsingin kaupunginkanslia ja Eesti Statistika

Helsingin ja Tallinnan uudistuotanto poikkeavat erityisesti yksiöiden osuuden suhteen. Tallinnassa yksiöitä on ollut vuoden 2010 jälkeen alle 10 prosenttia valmistuneista asunnoista, kun Helsingissä yksiöiden osuus on ollut 15–20 prosenttia. Vuonna 2017 yksiöitä oli Helsingissä 18 prosenttia ja Tallinnassa 9 prosenttia uudistuotannosta. Erot ovat kasvaneet myös isojen perheasuntojen rakentamisessa.

Asuntojen hinnat

Vilkaasta asuntorakentamisesta huolimatta asuntojen hinnat ovat jatkaneet nousuaan sekä Helsingissä että Tallinnassa (kuvio 15). Vuoden 2016 viimeisen neljänneksen keskineliöhinta oli Helsingissä yli 4 000 euroa ja Tallinnassa noin 1 700 euroa. Mielenkiintoista on, että Tallinnassa hinnat ovat nousseet vuoden 2009 jälkeen jyrkemmällä ja toisaalta heilahtelevammalla käyrällä, kun taas Helsingin asuntojen hinnat ovat kohonneet vakaammin. Tämä johtuu pääasiassa vuosien 2007–2009 välisen finanssikriisin vaikutuksista asuntojen hintoihin. Asuntohintojen nopeampaa nousuvauhtia Tallinnassa selittää pääasiassa asuntomarkkinoiden nopea elpyminen finanssikriisistä johtuneen romahduksen jälkeen. Kriisin vaikutus Helsingin asuntomarkkinoihin oli vastaavasti vähäisempi ja tästä syystä myös sen jälkeinen hintojen kasvu näyttäytyi maltillisempana.

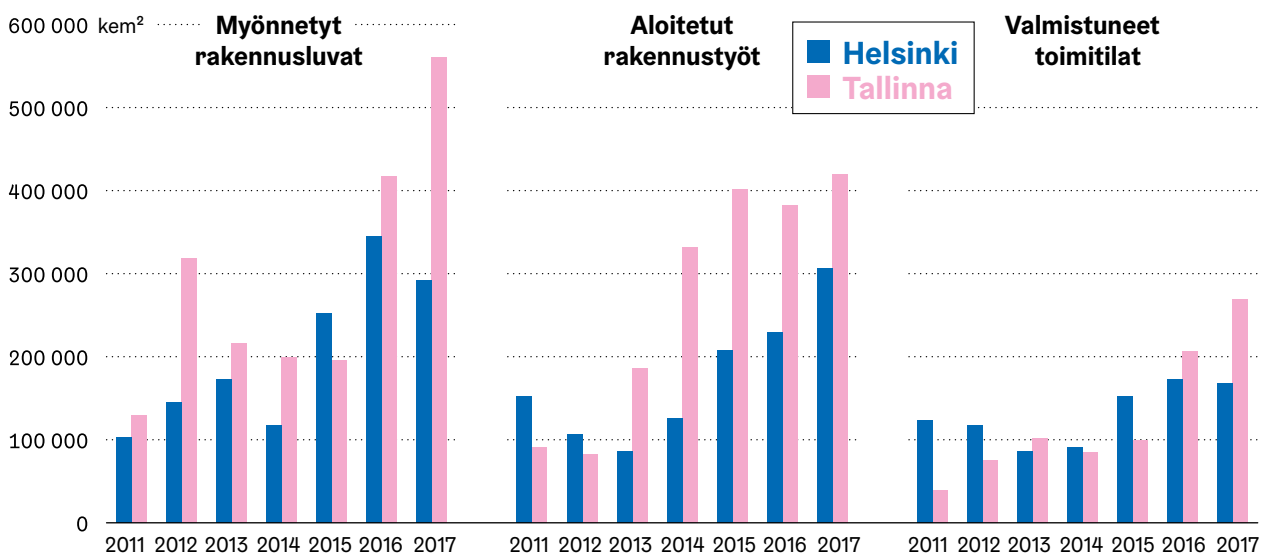
Kuvio 15. Asuntojen hintakehitys Helsingissä ja Tallinnassa vuosina 2009–2016 (vertailuajankohta vuoden 2009 1. neljännes)

Toimitilarakentaminen

Toimitilarakentaminen on ollut Helsingissä viimeiset vuodet vähäisempää kuin Tallinnassa (kuvio 16). Erityisesti myönnettyjen rakennuslupien ja aloitettujen rakennustöiden osalta Tallinnassa on ollut nähtävissä voimakasta kasvua. Tallinnassa on myös valmistunut paljon toimitiloja erityisesti kahden viimeisen vuoden (2016–2017) aikana. Myös Helsingissä toimitilarakentamisen aloitukset ovat olleet vahvassa kasvussa vuodesta 2013. Sen sijaan myönnettyjen rakennuslupien sekä valmistuneiden toimitilojen osalta Helsingissä on tapahtunut pientä tasoittumista.

Kuvio 16. Toimitilarakentaminen Helsingissä ja Tallinnassa vuosina 2011–2017, kerrosala

Lähde: Helsingin kaupunginkanslia ja Eesti Statistika

Kaupunkilaisten kokemukset

Euroopan unionin toteuttamassa Perception Survey -tutkimuksessa kerätään tietoa siitä, miten kaupunkilaiset itse kokevat kaupunkinsa. Tutkimus toteutettiin viimeksi vuonna 2015 yhteensä 79:ssä Euroopan kaupungissa, joissa kussakin haastateltiin viittäsatukasta asukasta.

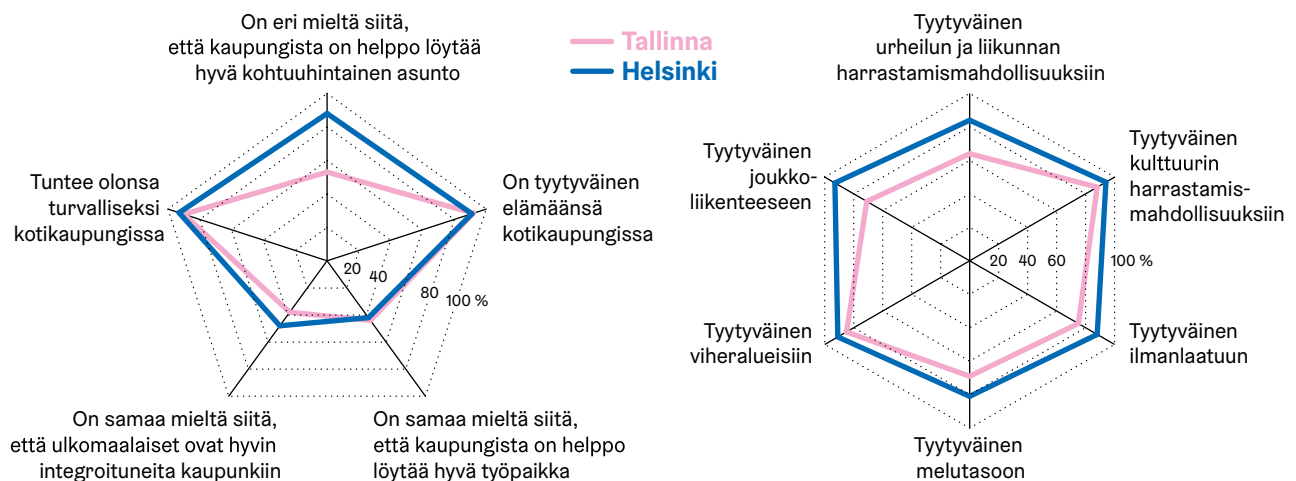
Kysymykset keskittyvät yleisen elämänlaadun ja tyytyväisyyden kokemuksen lisäksi muun muassa tiettyjä palveluita ja asuinympäristöä kohtaan koettuun tyytyväisyyteen.

Sekä helsinkiläiset että tallinnalaiset ilmoittavat olevansa tyytyväisiä elämään kotikaupungissaan yleisellä tasolla (kuvio 17). Kumpikin kaupunki

koetaan pääosin myös hyvin turvalliseksi. Kulttuuripalveluihin ja julkisiin viheralueisiin ollaan lähes yhtä tyytyväisiä. Julkinen liikenne ja liikuntamahdollisuudet koettiin hyviksi erityisesti Helsingissä. Myös ilmanlaatuun ja melutasoon oltiin hieman tyytyväisempiä Helsingissä.

Huolimatta siitä, että asumisen hinta on tilastojen mukaan myös Tallinnassa noussut, Tallinnassa hyvän kohtuuhintaisen asunnon löytyminen koetaan kyselyn mukaan yhä selvästi helpommaksi kuin Helsingissä. Molemmissa kaupungeissa vastaajat ovat sen sijaan melko tyytymättömiä mahdollisuuksiinsa löytää hyvää työpaikkaa kotikaupungistaan.

Kuvio 17. Asukkaiden tyytyväisyys elämään ja ympäristöön Helsingissä ja Tallinnassa vuonna 2015

Lähde: Eurostat, Urban audit, Perception surveys

Matkailu ja liikenne

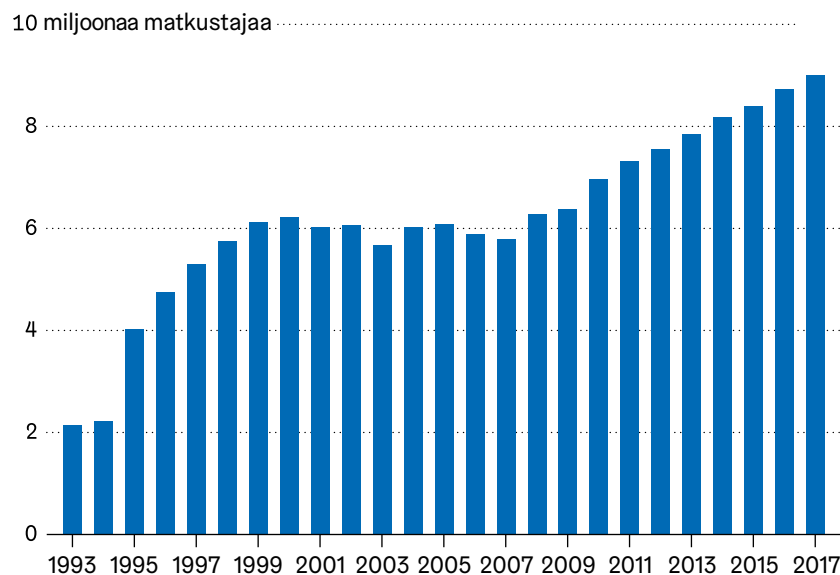
Matkailu ja kaupunkien välinen liikkuminen muodostavat keskeisen osan Helsingin ja Tallinnan välistä kaksoiskaupunkikehitystä. Tässä alaluvussa kuvataan kaupunkien välisten matkustaja- ja liikennemäärien kehitystä sekä vertaillaan matkailun tunnuslukuja yöpymisten, majoituskapasiteetin ja matkailijoiden lähtömaiden kautta.

Matkustajamäärät

Matkustajamäärät Helsingin ja Tallinnan välillä ovat noin nelinkertaistuneet 1990-luvun alkuvuosista, ja ne ovat kasvaneet erityisen voimakkaasti 2010-luvulla (kuvio 18). Vuonna 2017 matkustajien määrä Helsingin ja Tallinnan välillä ylitti jo 9 miljoonaa. Matkustajista valtaosa on suomalaisia. Yhteensä 58 prosentilla laivamatkustajista on pysyvä kotipaikka Suomessa, 28 prosentilla Virossa ja 14 prosentilla muussa maassa.

Matkan syy Helsingin ja Tallinnan välillä on useimmiten huvimatka. Suomesta lähtevillä tämä on yleisin syy. Virosta lähtevistä reilulla 30 prosentilla matkan syy on työmatka. Matkustajat, joilla on pysyvä kotipaikka Virossa, eivät ole hekään kaikki työmatkalaisia: myös heillä matka on lähes yhtä usein hivi- kuin työmatka. Kaikki nämä matkat eivät näy yöpymistilastoissa, koska yöpymisistä suuri osa tapahtuu muualla kuin hotelleissa. Virolaisista Suomeen tulevista osa on muuhun maahan matkalla olevia transitomatkustajia,

Kuvio 18. Matkustajamäärät Helsingin ja Tallinnan välillä 1993–2017

Lähde: Liikennevirasto

yleensä Helsinki-Vantaan lentokentän kautta.

Majoituskapasiteetti

Helsingin 77 rekisteröidystä majoitusliikkeestä 69 oli hotelleja vuonna 2017. Majoitusliikkeissä oli yhteensä noin 11 000 huonetta. Rekisteröityjen majoitusliikkeiden lisäksi tietoja on saatavana myös Airbnb:n tarjonnasta Helsingissä. Suuntaa antavien tilastojen mukaan Airbnb-kapasiteetti oli vuonna 2017 noin 2 300 asuntoa tai huonetta. Kun nämä lisätään hotellikapasiteetin päälle, päästään 12 400 huoneeseen tai asuntoon. Huomattava määrä majoituskapasiteetista jää kuitenkin tilastojen ulkopuolelle.

Tallinnassa rekisteröityjä majoitusliikkeitä oli vuonna 2016 yhteensä 143. Vuoden 2017 tietoa ei ollut tämän raportin kirjoitushetkellä saatavilla. Tallinnassa on paljon pieniä hotelleja, mikä selittää majoitusliikkeiden suuremman yhteismäärän Helsinkiin verrattuna. Niinpä huoneita oli noin 7 500 eli

reilusti vähemmän kuin Helsingissä, vaikka Helsingin vertailuluvuksi otettaisiinkin vuoden 2016 luku (8 900). Airbnb-asuntoja on suuntaa antavan arvion mukaan Tallinnassa noin 1 500 ja huoneita 230.

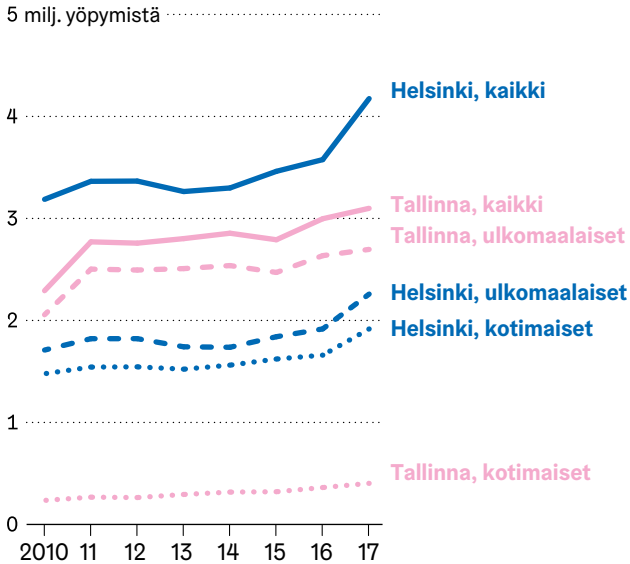
Yöpymisten määrä Helsingissä ja Tallinnassa

Vuonna 2017 matkailijoiden yöpymiset Helsingissä nousivat uuteen ennätykseen (kuvio 19). Rekisteröidyissä majoitusliikkeissä yövyttiin noin 4,2 miljoonaa kertaa. Näistä ulkomaisten matkailijoiden yöpymisiä oli noin 2,3 miljoonaa. Lisäys edelliseen vuoteen verrattuna on huomattavan suuri, ulkomaisten matkailijoiden yöpymisissä jopa 15 prosenttia ja 13 prosenttia kaikkien yöpymisten osalta.

Tallinnassa matkailijoiden yöpymisiä oli vuonna 2017 jonkin verran Helsinkiä vähemmän, reilu 3 miljoonaa. Näistä jopa 2,7 miljoonaa oli ulkomaisten matkailijoiden yöpymisiä. Ulkomaalaisten yöpymisten suuri

määrä Tallinnassa johtuu pitkälti suomalaisten matkailusta. Suomalaisten matkailijoiden osuus oli koko vuoden tasolla 37 prosenttia, ja tiettyinä kuukausina (maaliskuu ja joulukuu) osuus lähes tyi 50:ä prosenttia.

Kuvio 19. Yöpymiset rekisteröidyissä majoitusliikkeissä Helsingissä ja Tallinnassa vuosina 2010–2017

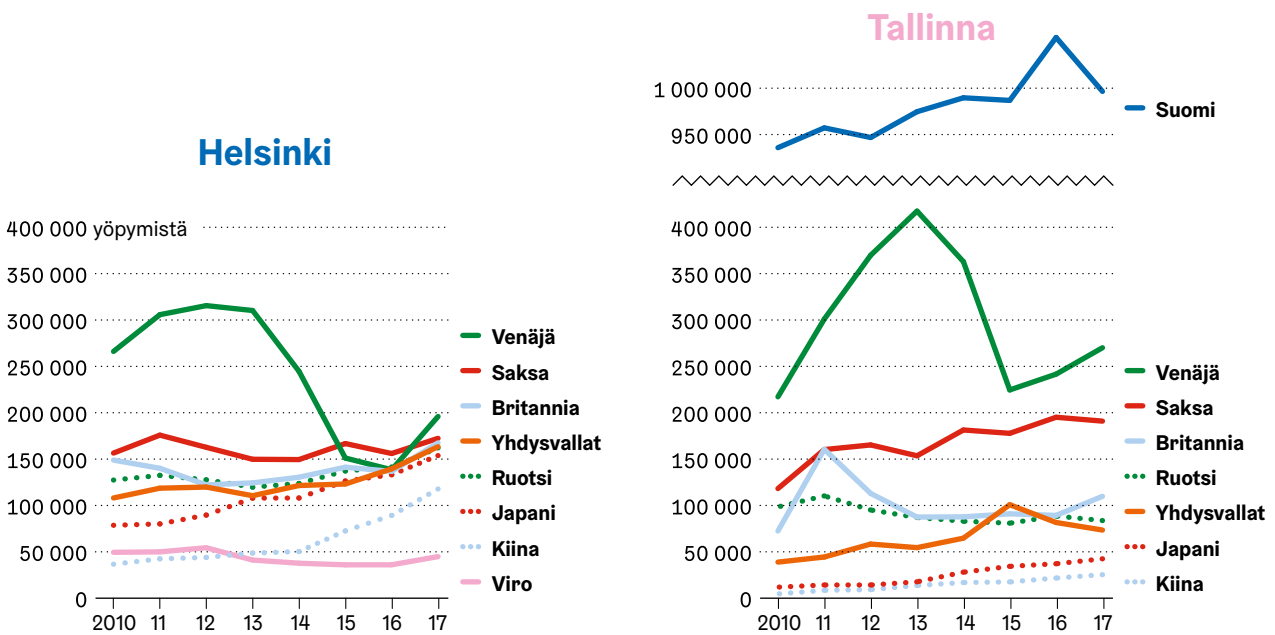
Lähde: Tilastokeskus, Eesti Statistika

Helsinkiin ja Tallinnaan suuntautuvan matkailun lähtömaat

Suomalaisia lukuun ottamatta venäläiset olivat Tallinnassa suurin matkailijaryhmä yöpymistilaston mukaan vuonna 2017, kuten he olivat Helsingissäkin (kuvio 20). Seuraavaksi merkittävimmät ulkomaisten matkailijoiden lähtömaat olivat molemmissa kaupungeissa Saksa ja Britannia. Myös muilta osin seitsemän yleisimmän yöpyvien matkailijoiden lähtömaan joukko on Helsingissä ja Tallinnassa sama: yhdysvaltalaiset, ruotsalaiset, japanilaiset ja kiinalaiset. Virolaisten rekisteröityjä yöpymisiä Helsingissä on vain hyvin vähän verrattuna suomalaisten yöpymisiin Tallinnassa.

Suomalaisten osuus Tallinnaan suuntautuvassa matkailussa on jatkuvasti vähentynyt, vaikka määrä onkin absoluuttisesti kasvanut. Tallinna on alkanut kiinnostaa yhä enemmän myös muun maalaisia matkailijoita ja sen riippuvuus suomalaisista on näin ollen vähentynyt. Suomalaisten matkailusta Tallinnaan ja erityisesti virolaisten matkailusta Helsinkiin on vaikea kuitenkin saada tarkkaa tietoa. Tämä johtuu siitä, että varsinkin virolaiset yöpyvät usein muualla kuin rekisteröidyissä majoitusliikkeissä.

Kuvio 20. Yöpymiset Tallinnassa ja Helsingissä lähtömaaryhmien mukaan vuosina 2010–2017. Mukana Suomi ja Viro sekä muut yleisimmät lähtömaat

Lähde: Tilastokeskus, Eesti Statistika

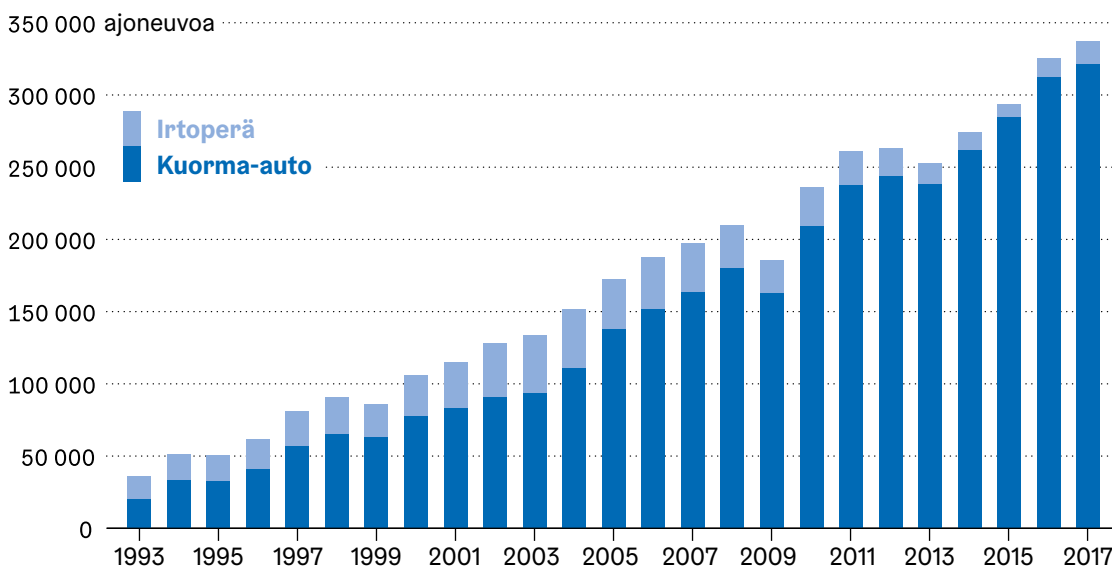
Henkilöauto- ja kuorma-autoliikenne

Henkilöautoja kulkee Helsingin ja Tallinnan välillä nykyisin noin kuusinkertainen määrä verrattuna 1990-luvun vuosiin. Henkilöautoliikenteen huomattava kasvu alkoi 2000-luvun puolessavälissä. Vuonna 2017 niitä kulki Helsingin ja Tallinnan välillä jo lähes 1,4 miljoonaa autoa vuodessa.

Kuorma-autoissa Helsingin ja Tallinnan välisillä autolautoilla kulkee myös yli puolet Suomen

ja Viron välisestä rahtiliikenteestä (kuvio 21). Kuorma-autoliikenne on kasvanut tasaisesti viimeisten parinkymmenen vuoden ajan, ja kuorma-autoja kulki Helsingin ja Tallinnan välillä vuonna 2017 reilut 300 000. Kuorma-autoista noin puolet on tulossa tai menossa muualle Itä-Eurooppaan. Rekkaliikenteessä on tapahtunut kasvua viime vuosina etenkin Vuosaaren sataman ja Muugan välillä.

Kuvio 21. Kumipyöräliikenne Helsingin ja Tallinnan välillä 1993–2017

Lähde: Liikennevirasto

Julkaisija: Helsingin kaupunki, kaupunginkanslia 2018

Tiedustelut:

Ari Jaakola, puh. 09 310 43608

Katja Vilkama, puh. 09 310 78396

Teemu Vass, puh. 09 310 64806

ISBN: 978-952-331-473-3

